

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 27.

1867

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι. 1) Περί εκτέλεσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου.— 2) Περί αὐξήσεως ὑπαρχόντων φόρων καὶ ἐπιβολῆς νέων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου Χαλκίδος.— 3) Περί τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ περὶ μεταλλείων Νόμου.— 4) Περί ἀποξήρανσεως λιμνῶν.— Διατάγματα. 1) Περί προσκλήσεως τῆς ἐθιοφυλακῆς ἐπαρχιῶν τινῶν εἰς τὴν μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας.— 2) Περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργόν.— 3) Περί ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν δῆμον Διστίων πρὸς πραγματοποιήσιν δημοφελῶν σκοπῶν.— 4) Περί μεταθέσεων εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα.— 5) Περί πραγματοποιήσεως βαθμοῦ τοῦ Εὐαγ. Μπαλατζοῦ.— 6) Περί μεταθέσεως εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα.— 7) Περί προβ. βασιμῶν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα.— 8) Περί στρατιωτικῶν τιμῶν πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα.— 9) Περί ἀπονομῆς ἐπαίνου εἰς τὸν ὑπομοίραρχον Γ. Τζανέτον.— 10) Περί μεταθέσεως εἰς ἀποστρατείας.— 11) Περί ἀπονομῆς συντάξεως.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΒ΄.

Περί εκτέλεσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐλάχιστοι ὄροι τοῦ ἐμβαδοῦ, τοῦ προσώπου καὶ τοῦ εὐαθους τῶν παρὰ τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμασι οἰκοπέδιον προσδιορίζονται ἐν ἀπικῇ, εἰδικῶς δι' ἐκάστην πόλιν καὶ κώμην, διὰ Β. Διατάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ἐλάχιστοι οὗτοι ὄροι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὦσιν οὐδὲ μείζονες τῶν ἐν Αθήναις, οὐδὲ ἐλάσσονες τῶν ἐν Ἐρμουπόλει μέχρι τοῦδε προσδιορισμένων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1842 Β. Διατάγματος περὶ εκτέλεσεως τοῦ σχεδίου Ἐρμουπόλεως, περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν τεμαχίων, ἐφαρμόζεται ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι καὶ κώμασι τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν παρὰ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καταλαμβανόμενων γηπέδων γίνεται ἐπὶ τῆ ἐάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ῤυμοτομίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ εκτέλεσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, περὶ τῶν εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον ἐκάστης πόλεως ἢ κώμης ἀντιβασιμῶν οἰκοδομῶν, τὰ ἄρθρα 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26 καὶ 27 τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1836, ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς πόλεις καὶ κώμας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἀρθρῶν 7 καὶ 19 ἐν ἐκάστη τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ κωμῶν, πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἐρμουπόλεως, θέλει κατασταθῆ ἰσχυρωτικῆ διὰ Β. Διατάγματος, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν καὶ ἄλλων περιστάσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων καὶ ὑπονήμων ἐφαρμόζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῆ αἰτήσει τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ εἰς πόλεις καὶ κώμας, αἵτινες δὲν εἶναι πρωτεύουσαι Νομῶν ἢ Ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 16 καὶ 23 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, περὶ εκτέλεσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὡς καὶ πάσαι αἱ ἄλλαι γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ εκτέλεσεως τῶν σχεδίων τῶν

πόλεων και κωμών, αι αντιβάνουσαι εις τόν παρόντα νόμον εκταργούνται.

Άρθρον 7.

Εις τούς σχετικούς; Δήμους θέλουν κοινοποιήσθαι τὰ σχέδια τών πόλεω, και κωμών.

Ο παρών Νόμος, ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμεραν κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος; τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθῆ, ὡς Νόμος; τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1867.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο Ἀντιβασιλεὺς

ΙΩΑΝΝΗΣ.

A. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1867.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

K. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΖ'.

Περὶ αὐξήσεως ὑπαρχόντων φόρων και ἐπιβολῆς νέων πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου Χαλκίδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως; μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Οἱ δυνάμει τοῦ ΣΞ'. Νόμου τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διωρύξεως τοῦ Εὐρίπου ἐπιβαλλόμενοι, και ἐν τῷ τελωνεῖω Χαλκίδος βεβαιούμενοι και εἰσπραττόμενοι, φόροι αὐξάνονται ὡς ἐφεξῆς.

α. Ὁ κατὰ τὰς §§ 1 και 2 τοῦ άρθρου 1, ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐν γένει και ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων καθ' ἐν τέταρτον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

β. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν εἰσαγομένων ζώων καθ' ἐν τέταρτον ὡσαύτως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

γ. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πορθημεία καθ' ἐν τέταρτον ὡσαύτως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

Άρθρον 2.

Εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πληρωνόμενα διόδια ἐπὶ τῆς γειφῆρας τοῦ πορθημοῦ προστίθενται.

α. Δι' ἐκάστην δίτροχον ἀμαξάν ἄνευ μὲν φορτίου λεπτὰ δέκα, μετὰ φορτίου δὲ λεπτὰ εἴκοσι.

β. Δι' ἐκάστην τετράτροχον ἀμαξάν ἄνευ μὲν φορτίου λεπτὰ δεκαπέντε, μετὰ φορτίου δὲ λεπτὰ τριάκοντα.

γ. Δι' ἅπαντα τὰ οἰαδήποτε ὀχήματα μετὰ ἢ ἄνευ ὀδοπέδων λεπτὰ εἴκοσιν.

Οἱ τὰς ἀμάξας σύροντες ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι κλπ. ὑποβάλλονται ἰδ.α εἰς τὸν νονομισμένον φόρον τῶν 5 λεπτῶν κατὰ κεφαλήν.

Άρθρον 3.

Ἡ ἐκ τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν διὰ τοῦ ΣΞ'. Νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων πρόσδοσις δαπανᾶται πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου, δι' οὗ μεταχωτεύετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Χαλκιδέων πότιμον ὕδωρ.

Άρθρον 4.

Πρὸς τὸν αὐτὸν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου σκοπὸν ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς φόροι.

α) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ βουτύρου, τυροῦ, ἐρίου,

κηροῦ, μέλιτος, δερμάτων, τερεσίνθου, ρητίνης και σανδαλοῦ, ἀπάντων τῶν εἰδῶν τούτων παραγομένων ἐν τῷ δήμῳ Χαλκιδέων, ἢ εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ἄλλοθεν και ἐξαγομένων διὰ ξηρῆς ἢ διὰ θαλάσσης.

β.) Εἴκοσι λεπτὰ κατὰ Β. στρέμμα ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Χαλκιδέων πεφυτευμένων ἀμπέλων.

γ.) Δεκαπέντε και εἴκοσι πέντε λεπτὰ κατὰ θάρεταν ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλων δήμων εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν γλεύκους και οἴνου.

δ.) Πέντε λεπτὰ κατ' ὄκταν ἐπὶ τῆς βράκῆς, τοῦ ῥωμίου, τοῦ οἰνοπνεύματος και τοῦ ῥοσολίου.

Άρθρον 5.

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ὀριζόμενων φόρων ἰσχύει διὰ πέντε ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν τῷ άρθρῳ 6 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένου Διατάγματος.

Ἐκ τῆς προσόδου τῶν διὰ τοῦ ΣΞ'. Νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων τὸ δημόσιον θέλει καταβάλλει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀνά 5,000 δραχμὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου και πρὸς κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων ἐρύσεων.

Άρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Χαλκιδέων νὰ δανεισθῆ τὸ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου ἀπαιτούμενον κεφάλαιον, παραχωροῦσα τῷ δανειστῇ τὴν πρόσδοσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων, εἰσπραττομένων καθ' ἂν τρόπον θέλει ὀρίσει τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησόμενον Β. Διατάγμα.

Ο παρών Νόμος, ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς και παρ' Ἡμῶν σήμεραν κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθῆ, ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1867.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο Ἀντιβασιλεὺς

ΙΩΑΝΝΗΣ.

A. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1867.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

K. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΗ'.

Περὶ τροποποιήσεως άρθρων τινῶν περὶ μεταλλείων Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως; μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Τ' ἄρθρα 6, 17, 23, 27, 29, 30, 32, 37, και 39 τοῦ ὑπὸ στοιχ. Χη. νόμου περὶ μεταλλείων, τῆς 22 Αὐγούστου 1861 τροποποιούνται ὡς ἐξῆς.

«Άρθρον 6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραχωρεῖται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν και Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συμβουλίου, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκεκριημένου, και συγκεκριμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον προεδρεύσαντος αὐτῆν, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου και τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου και τῶν ἐν

Ἀθήναις Ἐπιτῶν, συγκαλουμένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀπορασιζόντων κατὰ πλειονοψηφίαν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο λογίζεται πλήρες, ἐὰν, ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, παρευρίσκωνται καὶ δύο ἐκ τῶν λοιπῶν πέντε μελῶν ».

« Ἄρθρον 17. Ἡ Κυβέρνησις κρίνει περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν λόγων, δι' οὓς, ἐὰν πλείονες ἐξαιτῶνται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου, παρχωρεῖται τοῦτο εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν κατὰ προτίμησιν, κατὰ τοὺς ἄρους τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6. »

« Ἄρθρον 23. Οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου, εἴτε εἰς ἀποξημίωσιν, καθὼ εὑρεταὶ ἢ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς, ὡς καὶ οἱ χορηγήσαντες χρήματα κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 21, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸν Νομάρχην μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ δημαρχεῖν τοιχοκολλήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγραφῶν.

Ὁ Νομάρχης καταχωρεῖ αὐτάς εἰς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον βιβλίον. »

Ἄρθρον 27. Μέχρις οὗ ἐκδοθῆ τὸ Β. Διάταγμα, πᾶσα ἐνστάσις ἢ αἴτησις εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου. »

Ἄρθρον 29. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὀφείλουσι νὰ κἀ μωσιν ἐναρξίν τῆς μεταλλεύσεως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, νὰ ἐκπληρώσι τὰς ἐν τῷ παραχωρητηρίῳ ἐγγράφῳ περιεχομένας ὑποχρεώσεις, νὰ διατελῶσι μεταλλεύοντες τὸ παραχωρηθὲν μεταλλεῖον, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων ἀναγομένας παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων πληρόνουσιν εἰς τὸ δημόσιον:

α.) Δεπτὰ τρία κατ' ἔτος δι' ἑλαστον στρέμμα τῆς πρὸς μετάλλευσιν παραχωρηθείσης ἐκτάσεως· ὁ φόρος οὗτος πληρόνεται ἐτησίως, καὶ ἀρχεται ἅμα τῇ παραχωρήσει τοῦ μεταλλείου.

β.) Φόρον εἰς χρήματα, ὅστις προσδιορίζεται ἐλάχιστε διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ προϊόντος, ἀφοῦ ἐκτεσθῶσιν ἐκ τούτου μόνον τὰ ἐξόδα τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐξόρυξίν του, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 τοῦ, ὡς εἴρηται, καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 32. Ἡ Κυβέρνησις δύναται δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἰδίως λόγῳ ἐμφυχώσεως τῆς μεταλλεύσεως, ἢ βοηθείας, ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἅτινα ἤθελον συμβῆ κατὰ τὴν μεταλλευσιν, νὰ ἐλαττώσῃ ἢ καὶ ν' ἀναστρίψῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. β. τοῦ ἄρθρου 30 πληρονομένου φόρου, ἐπὶ τινὰ ἔτη διὰ Βασ. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ γνωμοδοτησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 6 συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 37. Ἐὰν οἱ ἔχοντες τὴν τῆς ἐξορύξεως ἄδειαν ὀρυχείου ἀνἀλλάσῃ τὴν ἐξόρυξιν ἐπὶ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν, ἀνευ νομίμου τινὸς κωλύματος, ἢ ἐκδοθεῖσα περὶ ἐξορύξεως ἐγκρίσις θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ παρχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τ' ἀνωτέρω. »

Ἄρθρ. 39. Ὅσακις ὁ λαβὼν τῆς ἐξορύξεως τὴν ἄδειαν δὲν εἶναι ἰδιοκτῆτης τῆς γῆς, καὶ δὲν συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου περὶ τοῦ εἰς τοῦτον δοτέου μερίσματος, ἢ ἰδιοκτῆτης εἶναι τὸ δημόσιον, θέλει ἀποφασίζει περὶ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαφερομένους καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, καὶ λάβῃ καὶ ἀλλοθεν, χρειᾶς τυχούσης, τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. »

Ἄρθρον 2.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ αἰτῶν τὴν παραχώρησιν μεταλλείου θέλει ὀρίσει κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου, τὸ εἶδος, τὴν θέσιν

καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ μεταλλείου, κανονισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μεταλλείου δὲν ἐπιχειρήσῃ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου, δύναται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρον συμβουλίου νὰ κηρυχθῆ ἔκπτωτος τοῦ ἐπὶ τοῦ μεταλλείου δικαιώματος.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιουθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω, ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1867.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΙΩΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1867.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΚΘ'.

Περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρῆ εἰς ἐταιρίας τὸ δικαίωμα τῆς ἀποξηράνσεως λιμνῶν εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην περιλαμβάνεται τὸ συνήθως κατακλυζόμενον ἕδαφος τῆς λίμνης, τὸ κείμενον ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν ἐκδίδεται Β. διάταγμα τῆς προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἀποξηράνσιν ἐταιρίας δύναται νὰ γίνωσιν αἱ ἐξῆς παραχωρήσεις:

α. Μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τῆς ἐταιρίας.

β. Ἡ ἐπικαρπία τοῦ παραχωρουμένου ὑπολοίπου ἐδάφους μέχρις 99 ἐτῶν.

γ. Ἡ ἀπαλλαγὴ παντὸς φόρου ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.

δ. Ἡ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τοῦ εἰσαγομένου ὕλικου, τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὴν ἀποξηράνσιν, τὴν καλλιέργειαν ἢ τὰς οἰκοδομὰς μέχρι δέκα ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, καὶ

ε. Ἀνάλογος ἕκτασις γῆς, ἀνηκούσης εἰς τὸ δημόσιον, πέραξ τῆς λίμνης πρὸς οὐστάσιν ἀποθηκῶν ἢ ἐργοστασίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐταιρίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐντὸς 10 ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὄρον ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως πρέπει νὰ ὦσιν ἀποπερατωμένα τ' ἀφορῶντα τὴν ἀπο-